

отъ тѣхъ. Отъ тази мѣрка ще има двойко послѣдствие: самитѣ ученици ще се прѣдпазватъ отъ злото и, освѣнъ това, кога оставятъ училището, по подражанне на своитѣ учители и тѣ ще проповѣдватъ противъ злото.

Като съмъ изложилъ вкрадцѣ нуждата отъ повече нравственостъ въ нашитѣ училища и нѣкои отъ начинитѣ по които тя може да се придобие, азъ въ заключение апелирамъ къмъ всичкитѣ учители, да внимаватъ какви сѣмена посѣватъ въ повѣрнитѣ на тѣхъ крѣпки умове и да се старажатъ съвѣстно да изпълняватъ своята свята длъжностъ. Отъ васъ, г-да учители, зависи да ли бждѣшитѣ ни законодатели, управители, чиновници, търговци, художници и работници ще бждѣтъ добродѣтелни, честни, привдолюбиви, съ една рѣчь, нравствени, хора съ солиденъ характеръ и солидни идеи, или хора развалени, безхарактерни и съ гнили идеи.

М. Н. П.

ПОУЧЕНИЕ

ЗА

С В О Б О Д А Т А

„Идѣже Духъ Господенъ ту свобода.“ (2 кор. 3; 15).

Мнозина въ дешнитѣ врѣмена, споредъ фалшивото и кривото си понятие за свободата, търсятъ свободата тамо, гдѣто никакъ я нѣма и не могатъ да я намѣрятъ. Таквизито би желали да отхвърлятъ отъ себе всѣка зависимостъ, и искали би всичко да се дѣйствува по тѣхнатя воля, по тѣхнитѣ страсти и по тѣхнитѣ мисли. Но така да постѣпваме значи да покваримъ редътъ и течението на тваритѣ, да въстанемъ противъ Бога, противъ природата и противъ общото благосѣстояние; значи да ковемъ за себе си онова и да подхвъргаме себе си на тѣжко робство посрѣдствомъ своето неправо желание, да добиемъ само на видъ свобода. Има другъ пѣтъ по който може да се добие истинската свобода; пѣтъ, който не знаятъ упорититѣ и покварнитѣ съ ума и сърдцото хора, по който знаятъ смирен-